

sygdomme; det er både på hjerteområdet, det gælder lungesygdomme, det er på kræftområdet, det er på mange områder. Og der er det, jeg siger, at vi kan give en bedre behandling til vores børn.

Men lur mig, om ikke det her nok skal vinde indpas, for hvorfor skulle Danmark ikke have nogen rigtig gode børnehospitaler ligesom alle andre? Det er nogle områder, synes jeg, som i hvert fald skal prioriteres.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved såmænd heller ikke, om uenigheden er så stor. Det handler måske mere om, hvordan man bruger ordene, for der er i hvert fald ikke nogen uenighed om, at vi skal have nogle hospitaler, der er gode til børn.

Når man bruger ordet børnehospital – altså hospitaler, der ligesom så er forbeholdt børn – kommer man let til at ekskludere alle andre. Og det er der, hvor jeg sætter spørgsmålstegn ved, om den måde, vi har inddelt Danmark på – fem regioner med i gennemsnit 1 million i hver – vil give befolkningsgrundlag nok pr. region til, at man kan have et sygehus, der udelukkende koncentrerer sig om børneområdet.

Men det er jo ikke det samme som, at man, når man ude i de enkelte regioner nu skal følge op på anbefalingerne om at have mere bæredygtige enheder, så ikke tænker de dele af sygehusvæsenet, der er målrettet børneområdet, sammen. Altså, der er jo ingen grund til, at man har en pædiatrisk afdeling på én adresse og en fødeafdeling på en anden adresse. Det kan man jo med fordel samlokalisere, så de to ting understøtter hinanden.

På den måde kan der jo sagtens komme en udvikling, hvor de fem regioner får et af flere sygehuse, som har særlige kompetencer på børneområdet. Det mener jeg sådan set er et udkomme, der kan fødes ud af den proces, vi allerede i fællesskab har sat i gang. Og det er så derfor, jeg synes, vi skal bruge energien på det hovedspor, vi i fællesskab har lagt, frem for nu her lige at slå et slag. Det er mit synspunkt.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Vi siger tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Vi går så over til ordførerrækken, og den første ordfører er fru Birgitte Josefsen.

Birgitte Josefsen (V):

Jeg er helt sikker på, at alle partier, der er repræsenteret i Folketinget, er optaget af, at vi til stadighed får skabt de bedste rammer for både børn og voksne, der kommer i den situation, at de en tid skal være patient på et sygehus. Og specielt når vi snakker om børn, er det jo vigtigt med gode rammer; et godt patientforløb, høj kvalitet i behandlingstilbuddet og ikke mindst, at der er plads til, at mor og far kan være til stede i en stor del af den indlæggelsestid, der pågår, når et barn er sygt. Det at være patient og være barn er noget nyt, det er noget utrygt, og derfor skal organiseringen af hele det pædiatriske område selvfølgelig tænkes grundigt igennem, også fremadrettet.

En række partier i Folketinget har i foråret 2006 indgået en aftale omkring principperne for specialeplanlægning. Da vi indgik den aftale, gav vi sådan set hinanden håndslag på, at det så var vores opgave, og den fremadrettede opgave med at organisere hele specialeområdet var så en opgave, regionerne skulle løse i samarbejde med Sundhedsstyrelsen.

Kl. 17.05

I Venstre er vi af den overbevisning, at Sundhedsstyrelsen i deres speciale gennemgang vil sætte fokus på hele børneområdet. Og det ved vi faktisk, for styrelsen har signaleret, at det bliver et af de første områder, man går i gang med.

I den proces vil en række fageksperter, bl.a. udpeget af regionerne, gå i gang med at analysere hele området og vil komme med nogle anbefalinger for, hvordan hele det her område skal organiseres fremadrettet.

Jeg synes, der er god grund til at afvente det arbejde, den gruppe kommer med, og jeg synes også, der er god grund til, at vi giver regionerne arbejdsroen til at få organiseret området, også børneområdet.

Det forslag, der så ligger til behandling i dag af Dansk Folkeparti, indeholder en række meget positive elementer; det er faktisk et meget sympatisk forslag. Men vi er i Venstre bekymrede for at lave deciderede børnehospitaler, der bliver isoleret fysisk fra det øvrige sundhedsvæsen, da vi ser det som vigtigt, at der mellem de specialeområder, der bør være tilgængelige, uanset om man nu er barn eller voksen, skal være et tæt samspil. Derfor vil det jo være vigtigt, at man meget grundigt gennemtænker, hvordan organiseringen skal være.

Jeg har noteret mig, at en række regioner allerede har taget opgaven i forbindelse med børne-